

[Henning Rasmussen]

man har gjort. Og ved stort set alle de beregninger, der er lavet over såkaldte overskridelser; ses det, at overskridelserne skyldes, at man i forhold til udgangspunktet, som er urealistisk lavt, har beregnet sig frem til nogle overskridelser, der efter min overbevisning i langt de fleste tilfælde ikke kan karakteriseres som overskridelser.

I den henseende er situationen i 1987 karakteristisk. Regeringen indgik en aftale med de kommunale organisationer i maj 1986, og så sagde man fra Amtsrådsforeningen: Hvis den aftale bliver overholdt fra regeringens side, tror vi, vi kan bidrage med en væsentlig nedsættelse af ventelisterne. Da man så skulle til at gøre de ikke forudsete stigninger i udgifterne op, vendte regeringen det blinde øje og det døve øre til; så ville man ikke anerkende Amtsrådsforeningens fortolkning af aftalen, den blev blankt afvist, og så beregnede man sig frem til en »overskridelse«.

Situationen i 1988 minder fantastisk meget om den lige nævnte, og vi har jo set maskepiet udfolde sig i diskussionerne i dag. Man vil ikke anerkende det faktiske aktivitetsniveau i sygehusvæsenet i 1987. Man tager sine teoretiske udgangspunkter og siger: Hvis I var nede på det niveau, som vi mener I kunne klare jer med, behøver I ikke at sætte skatten i vejret, og så kan I opretholde aktivitetsniveauet i 1988.

Det siger man, men realiteten er jo en helt anden, for man har et rent faktisk aktivitetsniveau i 1987, og i forhold til det rent faktiske aktivitetsniveau sker der en rent faktisk nedskæring i 1988.

At så både sundhedsministeren og indenrigsministeren fortsætter med de teoretiske beregninger, der skulle fortælle, at alt er i orden med hensyn til økonomien i amtskommunerne i 1988, bliver det ikke bedre af. Sandheden kommer jo ikke frem ved, at man gentager en usandhed.

Forholdet med hensyn til 1988-budgettet er jo det, at regeringen starter med at fjerne 2 mia. kr. i bloktilskud svarende til en stigning på 0,6 pct. på den amtskommunale beskatning. Man fastsætter så et skatteloft, gennemsnitligt kun en stigning på 0,2, og har dermed fjernet 1,2-1,3 mia. kr. netto fra amtskommunernes indtægtsside.

Så giver man dem lov til under visse betingelser at låne en del af det beløb, der kommer til at mangle, og de betingelser, man opstiller, er af en sådan karakter, at amtskommunerne siger: De lånebeløb kan vi ikke bruge til noget som helst, allerede af den grund at vi ikke ved, om vi får mulighed for at udskrive en skat i de kommende år, der gør, at vi kan betale renter og afdrag. Derfor må vi afvise det.

På den måde – og jeg kunne fortsætte længe med beskrivelsen af misforholdet mellem realiteternes verden og den teori, som regeringspartierne udvikler heroppefra – skaber man den faktiske situation, som man har set i amtsråd efter amtsråd: at i forhold til det faktiske aktivitetsniveau i 1987 er man nødt til at foretage nedskæringer i aktivitetsniveauet i sygehusvæsenet.

Jeg nævnte tidligere i dag, at i det hjemlige amtsråd har et borgerligt flertal vedtaget at nedlægge en langtidsmedicinsk afdeling, at reducere en kirurgisk afdeling med 20 senge, at nedlægge to fødesteder, at fjerne amtskommunens eneste rekonvalescenthjem og at udskyde enhver form for forbedring, når det drejer sig om det psykiatriske område. Det har flertallet gjort med beklagelse, men økonomien tvang dem til det. Det er imidlertid ingen realitet for regeringspartierne. Det er ingen realitet for regeringen. Det er bare realiteten i det hjemlige amt og i en række andre amter.

Vi vil under udvalgsarbejdet skaffe dokumentation for, at vores opfattelse er rigtig. Der er sket en nedskæring i 1988 i forhold til 1987. Der er dermed sket en forringelse af befolkningens betjening, når det drejer sig om dens sundhed, og vi vil selvfølgelig bringe forslaget frem til afstemning i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Stadig væk synes jeg, at hr. Henning Rasmussen bruger denne debat mere til at snakke om kommunernes økonomi end om sundhedspolitik. Men da jeg nu af hr. Henning Rasmussen er blevet beskyldt for talmagi, vil jeg da godt nævne, at det, jeg tager som udgangspunkt, er 1980, hvor vi sætter indeks til 100 for amternes, inklusive Københavns og Frederiksberg Kommuner, driftsudgifter til sygehusvæsenet, og hvor der desuden er kor-